

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Neiger M. Tibor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Meznerics Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Meznerics Iván ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. március 1. napján meghozott, 19.P.20.291/2010/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 19., az alperesek részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és az I-II. rendű alperesek további jogsértéstől való eltiltására, továbbá a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő 25.000 (huszonötezer) forint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését mellőzi, és megállapítja, hogy a peres felek az elsőfokú költségeiket maguk kötelesek viselni.

Egyebeken az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 36.000 (harminchatezer) forint, a II. rendű alperest, hogy 18.000 (tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra. A fennmaradó 18.000 (tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az I. rendű alperes személyes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Ezt meghaladóan a peres felek a másodfokú költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

II.rendű alperes neve II. rendű alperes és napján sajtótájékoztatót tartott, melyek alkalmával közöltek felperes neve felperes személyét is érintették.

A sajtótájékoztatókról a I.rendű alperes neve I. rendű alperes által üzemeltetett ... honlap is beszámolt.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. rendű alperesek a rá vonatkozó valótlan állításokkal megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperesek kötelezését a jogsértés abbahagyására. Ezen túlmenően kérte az I. és II. rendű alperesek kötelezését arra is, hogy nyilvános elégtételadás formájában a Magyar Nemzet és a Magyar Hírlap című napilapokban az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül, két-két alkalommal hirdetésben tegyék közzé a jogsértés tényét és bocsánatkérésüket, valamint, hogy a jogsértést tartalmazó sajtóközleményeket az internetről töröljék.

Előadta, hogy a II. rendű alperes valótlanul állította azt, hogy korábban korrupciós ügyet már megúszott. Szintén valótlanul állította, hogy 2006 során 20 millió forint magánkölcsönt vett fel hat hónapra az ... Zrt. vezérigazgatójától, amely 20 millió forintos magánkölcsönt, az ... Zrt. és az önkormányzat által kötött előnyös megállapodással adott vissza. Hamisan állította a II. rendű alperes azt is, hogy a 2007. évi ... vagyonyilatkozatát meghamisította, és ezzel közokirat-hamisítás büntettét követte el. Úgyszintén valótlan a II. rendű alperes azon állítása is, hogy egy ... 214 hektáros területet strómanokon keresztül vásároltatott meg, és a földterületet ... befektetőknek játszotta át. A II. rendű alperes valótlan tényállítást tett azzal is, hogy azt közölte róla, hogy ez a sokadik korrupciós ügy, amely a nevéhez fűződik.

Az I. rendű alperes a jogsértéseket azzal követte el, hogy a II. rendű alperes által mondottakat az általa üzemeltetett ... elérhetőségű internetes oldalon közzétette.

Az I. és II. rendű alperesek kérték a felperes keresetének elutasítását.

Arra hivatkoztak, hogy a felperes által sérelmezett közlések vonatkozásában büntetőeljárások vannak folyamatban, ezért az I. rendű alperesnek arra van elsősorban kötelezettsége, hogy az eljárás menetéről valósághűen számoljon be. Nem terheli azonban, a folyamatban lévő ügy tekintetében a valóság bizonyítása.

Előadták, hogy a felperes politikai közszereplőnek minősül, és mint ilyen, a működésével kapcsolatos bírálat és kritika tekintetében igen magas tűrési kötelezettsége van.

Az II. rendű alperes által alkalmazott „megúszta” kifejezés értékítéletnek és véleménynek minősül, melyet a felperes túrni köteles. Tényként állapítható meg, hogy a felperes és az ... Zrt. vezérigazgatójától, ...tól kölcsönt vett fel. Amennyiben a felperes a szerződésen található aláírás eredetét vitatja, azt a büntetőeljárásban született szakértői vélemény hivatott tisztázni. Álláspontjuk szerint, ez a szakvélemény alátámasztotta a szerződésen található aláírás felperestől való

származását. A kölcsönszerződés létre tekintettel, az ezzel összefüggő nyilatkozatai véleménynek minősülnek, amelyet a felperes túrni köteles. A perbeli bizonyítás eredménye miatt kifejthető volt továbbá olyan vélemény is a II. rendű alperes részéről, hogy a felperesnek ez a sokadik ügye volt.

Az I. és II. rendű alperesek, tekintettel arra, hogy a polgári per folyamatban lévő büntetőügyet is érintett, indítványozták a tárgyalás felfüggesztését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy ...-én a Központi Nyomozó Főügyészség épülete előtt tartott sajtótájékoztatón valótlanul állította, az I. rendű alperes pedig az eseményről saját honlapján ugyanezen a napon közzétett „...” című közleményben valótlanul híresztelte, hogy

- felperes neve korábbi ... földügyeket „megúszott” volna,

megsértették a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes az I. rendű alperesnél tartott sajtótájékoztatón a II. rendű alperes ...-én valótlanul állította, az I. rendű alperes pedig az eseményről ugyanezen a napon közzétett „...” című közleményben valótlanul híresztelte, hogy

- felperes neve a 2007-es vagyonynyilatkozata tekintetében közokirat-hamisítást követett volna el,
- a ... polgármester nevéhez korrupciós ügyek sorozata fűződne,

megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől.

Kötelezte továbbá az I. és II. rendű alpereseket, hogy elégtétel adásaként az ítélet rendelkező részét tegyék közzé az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül a Fidesz.hu honlapon legalább 30 napra, a perbeli közleménnyel azonos elérhetőséggel, és a megállapított jogsértésért fejezzék ki sajnálkozásukat.

Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25.000 forint perköltséget.

A le nem rótt 120.000 forint kereseti illeték viseléséről úgy határozott, hogy abból 100.000 forintot a felperes, 10.000 forintot a II. rendű alperes köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni. A fennmaradó 10.000 forint kereseti illetéket az I. rendű alperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú ítéletében ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a 8. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését, 61. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári

Törvénykönyvről szóló 1959. IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 78. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (5) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 163. § (1), (2), (3) bekezdéseit, 164. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság 12., 13., 14. számú állásfoglalásait, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatait.

Az elsőfokú bíróság elsősorban arra tért ki, hogy az alperes tárgyalás felfüggesztésére irányuló indítványának azért nem adott helyt, mert a per során megkeresett rendőri szerv olyan tájékoztatást adott, hogy a felperessel szemben gyanúsítást nem közöltek. Mivel az eljárások nem a felperes büntetőjogi felelősségének megállapítására irányultak, az eljárás várható lezárása nem meghatározó kérdés a polgári per eldöntése szempontjából.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesek nem bizonyították azt, hogy volt olyan korábbi ügy, amelyet a felperes „megúszott” volna. Ez a közlés mellett, hogy nem valós, sértő tartalmat is hordozott, ezért az elsőfokú bíróság emiatt a jogsértést megállapította. Abban a tekintetben azonban nem foglalhatott állást, hogy a jövőben sor kerül-e a bejelentéssel összefüggésben a felperes elmarasztalására, ezért az ezzel összefüggő kereseti kérelmet elutasította.

A 20 millió forintos magánkölcsönnel összefüggő kereseti kérelmeket az elsőfokú bíróság elutasította. Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló szakértői vélemény alkalmas volt arra, hogy a felperes szavahihetőségét megkérdőjelezze. A kölcsön visszaadása egy következtetés, mely véleménynyilvánításnak minősül, és ezt a felperes tűrni volt köteles.

A magánkölcsönnek a vagyonnyilatkozatban való szerepeltetésével összefüggésben az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperessel szemben közokirat-hamisítás miatt büntetőeljárás egyáltalában nem zajlik. A II. rendű alperes azonban befejezett tényként állította, hogy ezt a cselekményt a felperes elkövette, ez pedig a valóságnak nem felelt meg és sértő tartalmat is hordozott. Az elsőfokú bíróság ezért a jogsértést megállapította.

A 214 hektáros terület sorsával összefüggő igényt az elsőfokú bíróság elutasította, figyelemmel arra, hogy ezzel összefüggésben büntetőeljárás van folyamatban. Rámutatott arra, hogy a folyamatban lévő polgári per kereteit egy ilyen ügylet jogi megítélése meghaladja. Utalt továbbá arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a feljelentés tartalmáról is be lehet számolni egy sajtótájékoztató keretében.

Megállapította a jogsértést az elsőfokú bíróság a sokadik korrupciós ügy közlésével kapcsolatban is, mert az alperesek nem bizonyították azokat a korábbi ügyeket, melyekkel a felperest korrupcióval gyanúsították volna.

Az elsőfokú bíróság a jogsértés megállapítása mellett eltiltotta az alpereseket a további jogsértésektől, és elégtételadásra is kötelezte őket. Kifejtette, hogy ennek

gyakorlati alapelve az, hogy lehetőleg ugyanolyan nyilvánosságot kell biztosítani az elégtétel adásának, mint amilyen nyilvánosság mellett a jogsértés történt. Ebből kiindulva eltért a kereseti kérelemben foglaltaktól, és azt rendelte el, hogy az I. rendű alperes honlapján oly módon történjen az elégtétel adása, hogy az ítélet rendelkező részét tegyék közzé az alperesek. Elutasította a közlemények törlésére irányuló felperesi kereseti kérelmet, mivel az elégtétel adása csak az eredeti közleményre vonatkoztatva értelmezhető.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az I. és II. rendű alperesek is fellebbezéssel éltek.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg oly módon, hogy állapítsa meg, hogy a II. rendű alperes valótlanul állította, az I. rendű alperes pedig valótlanul híresztelte, hogy 2006-ban 20 millió forint magánkölcsönt vett fel hat hónapra az ... Zrt. vezérigazgatójától, és hogy az ügylet kapcsán most adta vissza a kölcsönt az ... Zrt-nek.

Állapítsa meg továbbá a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes valótlanul állította, az I. rendű alperes pedig valótlanul híresztelte, hogy 2007. májusában strómanokon keresztül vásároltatott meg egy ... 214 hektáros területet, és azt ... befektetőknek játszotta át.

Az elégtételadás körében azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a közzététel idejét abban a tartamban határozza meg, amíg a ... honlapon az I. rendű alperes 2009. december 11-ei és 2010. december 21-ei közleményei megtalálhatók voltak, de legalább 30 napban. Kérte továbbá a II. rendű alperes elégtétel adására kötelezését, a keresetben megjelölt két napilapban, két-két alkalommal való közzététellel, a bocsánatkérés kifejezése mellett.

Kérte az első fokú ítélet perköltségre vonatkozó döntésének megváltoztatását is a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően, figyelemmel az ügyvédi megbízási díjra vonatkozó megállapodására is, mely alapján az I. rendű alperes 40.000 forint + áfa, a II. rendű alperes 80.000 + áfa első fokú perköltség és másodfokú eljárásban felmerülő valamennyi költségének megfizetésére köteles.

Az írásszakértői véleménnyel összefüggésben arra utalt, hogy a szavahihetőségének megkérdőjelezése azért nem lehet alapos, mert szakértői véleményt vele a büntetőeljárás során nem közöltek. Az alperesek nem azt állították és híresztelték, hogy kölcsönszerződést írt alá, hanem azt, hogy ténylegesen 20 millió forint magánkölcsönt kapott a társaság vezérigazgatójától. Ezzel összefüggésben tehát az alperesek azt voltak kötelesek bizonyítani, hogy ténylegesen megkapta a magánkölcsönt. Ezen bizonyítási kötelezettségüknek az alperesek azonban nem tettek eleget. Megjegyezte, hogy nem kapott a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint kioktatást a szakértői véleménnyel kapcsolatos bizonyítással és bizonyítási indítvánnyal összefüggésben. Az elsőfokú bíróság a tényállásban egyébként helytállóan rögzítette, hogy a büntetőeljárás folyamán maga és ... is tagadta a kölcsönszerződés megkötését. Az elsőfokú bíróság nem azt vizsgálta,

hogyan az alperesek mit állítottak és híreszteltek, ezért tévesen utasította el az erre vonatkozó keresetet.

A 214 hektáros ... területtel összefüggésben kifejtette, hogy büntetőeljárást sem ezzel, sem más üggyel kapcsolatban nem folytatnak vele szemben. Az alperesek nem azt állították és híresztelték, hogy büntetőeljárás folyik vele szemben, hanem azt, hogy strómanokon keresztül vásárolta meg ... befektetőknek való átjátszással a területet. Ezzel szemben a tulajdoni lapon ... befektető még széljegyen sem szerepel. Megjegyezte továbbá, hogy a teljes terület termőföld mind a mai napig, és azt csak belföldi magánszemély tulajdonolhatja. Az alperesek nem bizonyították azt, hogy a terület megvásároltatta és azt külföldi befektetőnek átjátszotta. Az I. rendű alperes híresztelése és a II. rendű alperes állítása nagyértékben sértette, mert az alperesek azt állították, hogy polgármesterként és országgyűlési képviselőként jogszabályok kijátszásában működött közre.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete alapján a 30 nap múlva az elégtételadás a honlapról törölhető, majd a jogsértő tartalom továbbra is megtalálható lesz. Az I. rendű alperes elégtételadása a II. rendű alperest nem érinti, holott az elsődleges jogsértő éppen a II. rendű alperes, aki az elsőfokú bíróság ítélete szerint az elégtételadás alól mentesülne.

A felperes a másodfokú eljárás során a jogsértés abbahagyására vonatkozó kereseti kérelmét nem tartotta fenn.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezésükben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását. Másodlagosan az eljárás felfüggesztését indítványozták.

Előadták, hogy nem sértették meg a felperes személyhez fűződő jogait, mert a II. rendű alperes való tényekre alapozva elemzett bizonyos jelenségeket és véleményének adott hangot, ami nem haladta meg a közhatalom gyakorlójával szembeni véleményalkotásra vonatkozó jogi kereteket.

Annak közlése, hogy a felperes korábbi ... földügyeket „megúszott”, nem nélkülözi a valóságálapot és kifejezésmódjában bírálatot, kritikát jelent, melyet a felperes, mint politikai közszereplő túrni köteles. A kijelentés a valóságálapot azért sem nélkülözte, mert az Országgyűlésben többször is hangzott el aggodalmakat tükröző interpelláció, és később az üggyhez kapcsolódóan vádemelésre is sor került. A II. rendű alperes bírálatának alapja az, hogy a felperes, mint ... polgármestere nem tett meg mindent, ami véleménye szerint az ügyben elvárható volt tőle. Ezt a gyakorlatot tette kritika tárgyává a II. rendű alperes. A rendelkezésre álló nyilvános információk alapján a II. rendű alperesnek okszerűen alakulhatott ki az a véleménye, hogy a felperes valamilyen módon kapcsolatban állt korrupciógyanús ügyletekkel. Álláspontjuk szerint egyértelmű, hogy ezek alapján a vélemény kialakítására a felperes álapot szolgáltatott. A II. rendű alperes közlése kifejezés módjában nem volt indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó.

Tévesen alakította ki az elsőfokú bíróság az elmarasztaló álláspontját azzal összefüggésben is, hogy a felperes „korábbi ... földügyeket megúszott” szófordulata jogsértő lenne.

A közokirat-hamisítást érintően a II. rendű alperesnek az a véleményre jutott kifejezésre, ami egy, a formál logika szabályainak megfelelő következtetés volt.

Való tény az, hogy a felperes nem szerepeltette a 20 millió forintos magánkölcsönt a vagyonnyilatkozatában, másfelől következtetés az, hogy ezzel közokirat-hamisítást követett el. Ilyen személyes véleményt a II. rendű alperes a rendelkezésre álló információk alapján megalapozottan alakíthatott ki. Közlésében nyoma sem volt annak, hogy a felperessel szemben lezajlott büntetőeljárásra utalt volna. Az elsőfokú bíróság ezért, tévesen következtetett arra, hogy a II. rendű alperes befejezett tényállítást tett ezzel kapcsolatban.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezések korlátai között bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével túlnyomórészt egyetértett. A jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó ítéleti rendelkezés nem volt alapos, figyelemmel arra, hogy ilyen kereseti igénye a felperesnek nem volt. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint.

Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése szerint, a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás és a szólás szabadságához, továbbá a közérdekű adatok megismeréséhez, valamint terjesztéséhez.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A felek fellebbezése nem érintette az eredeti kereseti kérelemben foglalt törlés iránti igénnyel kapcsolatos elsőfokú bírósági döntést. A felperes fellebbezésében az elégtételadás közlését 30 napban kérte megállapítani, ezzel szemben keresetében 90 napban kérte ennek meghatározását. A felperes fellebbezése ezért ennyiben nem terjedt ki az eredeti kereseti kérelmet elutasító rendelkezésre.

Az elsőfokú bíróság helyesen határozott a keresetnek helyt adó és az elutasító rendelkezések körében.

Tévesen döntött azonban az eltiltásról mint objektív jogkövetkezményről, tekintettel arra, hogy a felperesnek ilyen kereseti kérelme nem volt, szemben a jogsértés abbahagyására vonatkozó kérelemmel. Ez utóbbitól azonban a felperes a másodfokú eljárás során elállt, így ezzel a fellebbezési eljárás keretében érdemben nem kellett foglalkozni. Az elsőfokú bíróság így a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, azonban ezt a másodfokú bíróság nem tekintette olyan eljárási szabálysértésnek, ami az érdemi elbírálást akadályozta, ezt az eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság az eltiltás jogkövetkezményének mellőzésével küszöbölte ki.

A II. rendű alperes esetében tulajdonképpen a feljelentő részéről tett tényállítások tekintetében kellett arról határozni, hogy azok való vagy valótlan közlések voltak, illetőleg, hogy a véleménynyilvánítás kategóriájába sorolhatók-e.

A felperessel összefüggésben azt közölni, hogy korábban már más korrupciós ügyet megúszott, illetőleg, hogy nevéhez korrupciós ügyek sorozata köthető, egyértelműen tényállításnak minősül, alapvetően azért, mert ezeknek a kifejezéseknek szükségképpen alapját képezi valamilyen előzetes esemény. Az alperesek az első fokú eljárás során nem hivatkoztak arra, hogy mely üggyel, vagy ügyekkel lett volna összefüggésbe hozható ténylegesen a felperes. Fellebbezésükben is csak általánosságban, nem pontosan jelölték meg, illetőleg nem utaltak konkrétan arra, hogy milyen események képezheték közléseik alapját. Egyedileg meghatározható esetek feltárása nélkül arra utalni, hogy adott ügynek volt már előzménye, illetve előzményei a II. rendű alperes részéről valótlan állításnak, míg az I. rendű alperes esetében valótlan tény híresztelésének minősíthető.

Ügyszintén tényállítás volt a II. rendű alperes részéről, hogy a felperes közokirat-hamisítást követett volna el. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ennek elkövetését az I. rendű alperes kifejezett tényként állította. A büntető törvényi tényállás pontos megnevezése és annak felperesi magatartáshoz kötése határozott tényállítás. A felperessel szemben ilyen bűncselekmény elkövetését büntető bíróság nem állapította meg, és a rendelkezésre álló adatok alapján az sem volt megállapítható, hogy a II. rendű alperes okszerű következtetésként fogalmazta meg a cselekményt, illetve az adott cselekmény elmulasztását.

Ezekkel a közlésekkel kapcsolatosan tehát az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű alperes valótlan tényt állított, és ezeket az I. rendű alperes valótlanul híresztelte, személyiségi jogsértést okozva ezzel a felperesnek.

Helytállóak voltak az elsőfokú bíróságnak a kereset elutasítása tekintetében hozott döntései is.

A másodfokú bíróság elsősorban arra mutat rá a PK 14. számú állásfoglalás alapján, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárás eseményeiről, beleértve a feljelentés tartalmát is, jogsértés nélkül lehet beszámolni, ha a közlés az eljárás aktuális állását megfelelően tükrözi.

Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződés szakértői vizsgálatának eredménye alapján helyesen következtetett arra, hogy a felperes szavahihetősége megdőlt ebben a tekintetben.

Az alpereseknek a jelen polgári perben nem kellett igazolniuk a kölcsönügylet teljesedését, elegendő volt a szerződés tényének igazolása, ami megtörtént a szakértői bizonyítás jelenleg ismert eredményével. Ebből a szempontból közömbös, hogy a felperessel a büntetőeljárásban közölték-e szakvéleményt, és az elsőfokú bíróságnak sem volt további kioktatási kötelezettsége ezzel összefüggésben.

Nem vitatott tény volt, hogy a felperes által vezetett önkormányzat szerződést kötött az ... Zrt-vel. A II. rendű alperes a magánkölcsön és a haszonbérleti szerződés megkötése között teremtett kapcsolatot, ebből levont következtetéséről nyilatkozhatott, mellyel jogsértést nem követett el.

A nyomozó hatóság igazolta azt, hogy a 214 hektár területű földekkel kapcsolatosan vizsgálódik. Egy személyiségi jogi per kereteit azonban meghaladja annak felderítése, hogy a felperesnek ezzel az eljárással való kapcsolatba hozatala minden alapot nélkülöz-e. Ebből a szempontból különös jelentősége van annak, hogy az érintett földterületek kétség kívül a felperes által vezetett önkormányzat tulajdonát képezik.

A II. rendű alperes a felperest, mint döntéshozót hozta összefüggésbe ezekkel az eseményekkel. Abban az esetben, ha az eljárás olyan eredménnyel zárul, melyben a felperes felelősségét egyáltalában nem firtatják és nem is állapítják meg, a felperesnek joga van a PK 14. számú állásfoglalás alapján arra, hogy ennek közlését is kérje az alperesektől.

Az elsőfokú bíróság döntése helyes volt a jogsértés megállapítása és az elégtételadás vonatkozásában a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) és c) pontjaira hivatkozással.

Az elégtételadás felperes által kért módját a másodfokú bíróság sem tartotta megfelelőnek, mert ezen polgári jogi igény alkalmazásának igazodnia kell a jogsértés módjához.

Az elsőfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztesség aránya nem indokolta a felperes marasztalását az I. rendű alperes perköltségében, ezért a másodfokú bíróság ezt a rendelkezést is mellőzte.

A felek fellebbezései nem vezettek eredményre, ezért a másodfokú bíróság a pernyertesség és pervesztesség arányát egyenlőnek minősítve, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a felek költségeiket maguk viseljék.

A másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest és a II. rendű alperest a fellebbezési illeték megfizetésre, míg az I. rendű alperest terhelő fellebbezési illetéket az I. rendű alperes illetékmentessége miatt az állam viseli a Rendelet 14. §-a szerint.

Budapest, 2011. november 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás . Győriné dr. Maurer Amália
előadó bíró

bíró